

ПРОТОКОЛ

№ 70

гр. Пазарджик, 01.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Л. Пунтева

Съдебни ВАЛЕРИ Д. БЕНЗАРОВ
заседатели: СОНЯ ХР. ГЪРКОВА

при участието на секретаря Катя Т. Кентова
и прокурора А. Д. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Кристина Л. Пунтева Наказателно дело от общ характер № 20225200200681 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Подсъдимият И. Т. Я., редовно призован, се явява лично и с адв. К. К., редовно упълномощен.

За ОП Пазарджик се явява прокурор П..

Не се явява пострадалият В. Н. З. – брат и законен наследник на починалия В. Н. З., редовно призован. За него като повереник се явява адв. И. Г. от САК, редовно упълномощен.

Съдът **ДОКЛАДВА** молба от 27.01.2023 г. от пострадалия В. Н. З., чрез адв. И. Г., с която твърди, че като наследник на починалия са му били нанесени имуществени вреди. Моли на основание чл. 77 във вр. с чл. 76 от НПК, да бъде конституиран като частен обвинител по делото.

Съдът **ДОКЛАДВА** молба от 27.01.2023 г. от В. Н. З., чрез адв. И. Г., с която на основание чл. 85 във вр. с чл. 84, ал. 1 от НПК, моли да бъде конституиран като граждански ищец по делото.

Съдът **ДОКЛАДВА** и молба, с която е предявен граждански иск срещу подсъдимия И. Я. за сумата от 100 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди – болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 08.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане. Изложени са обстоятелства в молбата. Към

молбата са приложени Удостоверение за наследници, Експертно решение, Разпореждане за отпускане на пенсия за инвалидност на В. З.. В молбата се прави доказателствено искане - да бъдат допуснати двама свидетели за установяване на факти и обстоятелства, наведени в молбата.

Прокурор П.: Да се даде ход на разпоредителното заседание. По отношение искането за конституиране на наследника като частен обвинител и граждански ищец, няма пречка. В известна степен и становището на другата страна, по какъв ред ще протече делото оставям на Ваше внимание и Ваше решение. Отделно искам да представя характеристика на подс. Я., тъй като по делото не сме представили.

Адв. Г.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Поддържам депозираниите молби за конституиране на моя доверител, като частен обвинител и граждански ищец, както и за предявяване на граждански иск срещу подсъдимия. Поддържам, ако го допуснете за съвместно разглеждане в настоящото производство, моля да уважите доказателственото ни искане за разпит на двама свидетели. В момента не сме довели поисканите двама свидетелите.

Адв. К.: Няма процесуална пречка за даване ход на разпоредителното заседание.

По отношение на двете молби на повереника, от името на пострадалия, моето становище е следното:

Молбата за конституиране като граждански ищец в настоящия процес за допускане за съвместно разглеждане в този процес, е допустима, но е неоснователна. Тя е допустима в съответствие с последното Тълкувателно решение № 1/2016 год., произнесено на 21.06.2018 год., с оглед кръга на лицата, които могат да бъдат конституирани като граждански ищец, което Тълкувателно решение беше издадено и въз основа на задължителната Директива № 201229 от 2012 г. на Европейския съвет, поради което като допустимост, няма пречка тя да бъде допусната, но за приемане, аз считам, че тя е неоснователна и ще моля да не се приема гражданския иск за съвместно разглеждане в настоящия процес с оглед на следното:

Вярно е, че гражданският иск е акцесорен в наказателния процес. Той не може да довежда до усложняване, нито за отлагане на съдебните заседания. Освен това правата на брата на пострадалия са обезпечени от

възможността му да търси той това обезщетение по гражданско-правен ред от Застрахователната компания, към която е застрахован автомобилът, управляван от моя подзащитен. Не зная, дали вече са направени постъпки, но в делото съзрях данни, че на другата пострадала е изплатено обезщетение за претърпените неимуществени вреди. Понякога някои колеги от друг район предявяват в Пазарджик и иск срещу подсъдимите, след като са получили обезщетение вече от застрахователя. Ако това е така, то е недопустимо, тъй като важи правилото: „нон бис ин идем“, и, тъй като няма пречка пострадалият да си търси по гражданско-правен ред обезщетението и не съществува в тази насока вероятност и възможност за увреждане на неговите интереси, то искът е неоснователен за приемане в този процес, и с оглед и на разпоредбата на чл. 88, ал. 2 от НПК, тъй като ще наложи отлагане на делото и без да изпреварвам момента за това изявление, моят подзащитен желае делото да премине по диференцираната разпоредба на Глава 27-ма. Заявявам, че подсъдимият желае делото да се разгледа по реда на съкратеното съдебно следствие.

По отношение на молбата за частен обвинител, аз считам, че тя дори е недопустима. Аз съзнавам, че има изолирани решения на АС в друга насока, като мотивите на АС са, че, след като е допустимо пострадалият от този кръг, какъвто е братът, да бъде конституиран като граждански ищец, то няма пречка да бъде конституиран и като частен обвинител. Специално аз не споделям това становище, защото считам, че те не се намират в корелативна връзка. Посоченото Тълкувателно решение № 1/2016 г., което е ТР не само на Гражданската и на Търговската колегия, но то е и на Наказателната колегия, и в това тълкувателно решение никъде не се изразява становище, че се отстъпват от разпоредбите на Постановление № 4/1961 г. и на № 5 от 1969 г., относно кръга на лицата, които могат да бъдат допуснати до участие в наказателния процес, като акцсериони страни, защото и гражданският ищец, и частен обвинител за акцсериони участници. Така че в това ТР върховните магистрати са направили разлика и те допълват посочените Постановленията на ВС от 1961 г. и 1969 г., като включват и братята, и сестрите, и внуците, и бабата, и дядото. Но това е само по отношение на гражданско-правните претенции. В това ТР въобще не са обсъжда проблема за фигурата на частния обвинител. С това ТР, ако има отстъпление по отношение на гражданската част, по отношение на гражданския ищец, то няма отстъпление по отношение

на частния обвинител от това, което още в далечната 1961 г. в Постановление № 4, ВС тогава е приел и забележете и от мотивите на самото ТР № 1, кои са съображенията, като се цитира част от правната уредба на ЕС на Директива 2012/29 на ЕС относно имуществения проблем по отношение на пострадалите, а не относно участието на пострадалите в наказателния процес като частни обвинители. Ето защо аз считам, че това ТР № 1 не може да се тълкува разширително във вреда на подсъдимия. В тази насока е и практиката на ВКС и това ТР. Това не означава, че това Тълкувателно решение не е стояло на вниманието, защото е било в процес на разработване. За да не бъда голословен, аз ще Ви насоча вниманието към Решение № 213/10.01.2018 г. по НОХД № 1041/2017 год. на III-то Наказателно отделение, което макар и да предхожда датата на издаване на тълкувателното решение, имплицитно се съдържа в него философията на тълкувателното решение. Моля да имате предвид, ще цитирам, защото, ако няма други причини, само заради отношението по този въпрос, няма да бъде за мен основание за обжалване. Но ако има други основания, аз бих включил и това. Но, за да имам и морала да поддържам евентуално пред следващата инстанция настоящото искане, аз искам да го направя, а не да го направя за първи път евентуално пред други инстанции. Та, какво казва ВС в посоченото решение: Обсъждането на условията за допускане на гражданския иск и какво казва един от абзаците: „И за гражданския иск тази постановка подлежи на преразглеждане с оглед действащите императивни разпоредби на правото на ЕС“. Този извод Върховният съд прави преди издаването на ТР. Но, какво казва по-нататък ВС: „И ако подлежи на преразглеждане, то по отношение възможността за конституиране като частен обвинител, тя все още намира приложение“, което означава, че по отношение на частния обвинител, практиката на нашия ВКС не подлежи на преразглеждане, така, както в гражданската част. И по-надолу в това ТР Върховният съд е казал: „С особена сила това се отнася за частния обвинител, който подпомага прокурора в доказване на обвинението“ и се сочат Решения № 94/2015 г. по НОХД 1826/2014 г. на ВКС. По тази причина установяването в процеса на една страна в повече частно обвинение, се явява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като води до сериозно засягане правата на подсъдимия. По настоящото дело положението на подсъдимия е било утежнено от въззивния съд единствено по жалбата на частните обвинители. Ето защо моето скромно становище е, че това решение,

което дори да е издадено преди тълкувателното решение, е поставило на разглеждане въпроса за частния обвинител в контекста на предстоящото издаване на ТР. Ако върховните касационни съдии са имали предвид, че това ТР ще обхваща и частния обвинител, то той би го отразил изрично, защото това тълкувателно решение се издава и с участието на наказателна колегия, не касае само гражданско-правните последици, за да се произнесе търговската и гражданската колегия на ВКС, и няма повод за другия акцесорен участник, освен гражданския ищец, а именно: частен обвинител, че е допустимо. Именно това са съображенията ми да не приема становището на АС, което не знаей, дали вече е подлежало на касационен контрол.

В Решение № 213, което посочих в подкрепа на становището, че е недопустимо участието на частен обвинител, се сочи едно Решение № 33/2017 г. по нак.дело № 48/2017 г. на III-то Наказателно отделение, което аз не го открих, но в това решение Касационният съд се позовава на тази съдебна практика. Това е становището ми за неприемане за съвместно разглеждане на гражданския иск, тъй като ще затрудни процеса, а с това няма да се нарушат правата на пострадалия, тъй като в един бъдещ процес той няма да плаща и ДТ, тъй като на основание чл. 82 и след. От ГПК, той е освободен от такси, а по отношение на частния обвинител – изразих подробни съображения.

Прокурор П.: Тъй като не бях категоричен относно конституирането като граждански ищец и частен обвинител, тъй като не знаех становището на страната относно съкратената процедура и сега, след като установих, че има желание за тази процедура, в този случай приемам, че е неудачно да се конституира лицето като граждански ищец и частен обвинител. Присъединявам се към „скромното“ становище на колегата К. относно ТР от 1969 г. и затова, че то не е засегнато в новото ТР по отношение и досежно въпроса за частния обвинител.

Адв. Г.: Според мен законът дава право на пострадалото лице да бъде конституирано като частен обвинител и граждански ищец. Не считам, че цитираното ТР № 1 е в противоречие на това. Що се касае до гражданския иск, не смятам, че същият би затруднило производството по настоящото дело, като законът не указва на пострадалото лице срещу кого точно да заведе своя иск, да предяви същия, като му е дал право на избор по негова преценка да предяви или спрямо застрахователя, или спрямо виновното за настъпване на

събитието лице. Заявявам, тъй като бяха направени такива твърдения, че моят доверител към настоящия момент не е предявявал искане за обезщетение спрямо Застрахователя на подсъдимия. Няма никакво отношение към въпроса за конституирането на доверителя ми като граждански ищец, обстоятелството, че другото пострадало лице е получило обезщетение от Застрахователя. Предоставям на съда преценка за това, дали В. З. да бъде конституиран като частен обвинител и граждански ищец по настоящото производство.

Адв. К.: По отношение на това, към кой може да предяви, аз не съм твърдял и наистина право на избор е на пострадалия да предявява, дали спрямо застрахователя, или към водача. Аз направих само една алузия за практика по други дела на други колеги.

По отношение конкретно на молбата и с оглед на становището, което явно е, че още не е изразено, да се мине по съкратено производство по т. 2-ра, което още доведе неминуемо до разглеждане на делото по същество в дн.с.з., то, ако се допусне гражданския иск, това означава, че трябва да се отложи делото, за да се доведат свидетелите, а разп. на чл. 88, ал. 2 казва, че разглеждането на гражданския иск, не може да става причина за отлагане на делото.

Не постъпиха искания за отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

Съдът се оттегли на тайно съвещание за произнасяне по исканията на страните.

С оглед изявлението на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ОТКРИТОТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ:

Сне се самоличността на подсъдимия, както следва:

ПОДС. И. Т. Я.: роден на 27.03.1965 г. в гр. Пловдив, живущ в същия

град, българин, бълг.гр., женен, неосъждан, със средно образование, шофьор във фирма „Калцид“ АД, с ЕГН *****.

Получил препис от обвинителният акт преди повече от 7 дни преди датата на съдебното заседание.

На подсъдимия се разясниха правата му по чл. 55, чл. 94, чл. 97, чл. 115, ал. 3 и ал. 4, чл. 274 от НПК, както и възможността за съкратено съдебно следствие.

Пристъпи се към разглеждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК:

Прокурор П.: По въпросите на чл. 248, ал. 1 от НПК становището ми е следното:

Делото е подсъдно на Окръжен съд Пазарджик. Липсват основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. Не са допуснати в ДП съществени нарушения на процесуалните правила и същите да ограничават правата на обвиняемия. Относно разглеждане на делото по особените правила, доколкото разбирам, това ще стане по реда на чл. 371, т. 2 от НПК. Не са налице основания за привличане на резервен съдия или съдебен заседател. Не са налице основания за назначаване на резервни защитници, преводачи или тълковници, или да се извършват съдебно-следствени действия по делегация. Подсъдимият има упълномощен защитник. На този етап не се налага изменение на мярката за процесуална принуда - „Подписка“. Да се приеме днес представената характеристика за подсъдимия.

Адв. Г.: Присъединявам се към изразеното от Държавното обвинение по въпросите по чл. 248 от НПК. По отношение на представената характеристика, не възразявам да се приеме. Нямам искания по доказателствата.

Адв. К.: Напълно споделям съображенията на колегите. Делото е подсъдно на Окръжен съд Пазарджик. Липсват основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. Не са допуснати в ДП съществени нарушения на процесуалните правила и същите да ограничават правата на обвиняемия. Относно разглеждане на делото по особените правила -

подзащитният ми желае да се разгледа делото по реда на съкратеното съдебно следствие – Глава 27-ма от НПК, като ще признае всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Не са налице основания за привличане на резервен съдия или съдебен заседател. Не са налице основания за назначаване на резервни защитници, преводачи или тълковници, или да се извършват съдебно-следствени действия по делегация. Мярката за процесуална принуда, следва да остане същата. Няма да сочим нови доказателства. Да се приеме представената от прокурора характеристика. По отношение на исканите свидетели, считам, че необходимостта от тях отпада с оглед на неприемане на гражданския иск.

Прокурор П.: В диспозитива на обвинителния акт е допусната техническа грешка във фамилията на пострадалия, а именно: записано е Заричанов, а не З..

Страните по отделно: Не се противопоставяме да се поправи техническата грешка във фамилията на пострадалия.

Страните напуснаха залата, като съдът на основание чл. 248, ал. 5 и ал. 6 от НПК се оттегли на тайно съвещание, след което се произнесе с определение, което бе обявено на страните.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА СЕ ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

Делото се **ДОКЛАДВА** от Председателя на съдебния състав.

Предоставя се възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

Прокурор П.: Поддържам обвинителния акт. Няма какво да добавя.

Пристъпи се към разпит на подсъдимия Я.:

ПОДС. И. Я.: Признавам фактите, така, както са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съгласен съм да не се събират доказателства за тези факти, а да се ползват доказателствата, които са събрани в ДП. Отказвам се от разглеждане на делото по общия ред.

На основание чл. 372, ал. 1 от НПК, съдът **РАЗЯСНЯВА** на

подсъдимия правата му по чл. 371 от НПК, като го уведомява, че съответните доказателства в ДП, както и направените от него самопризнания по-горе ще се ползват при постановяване на присъдата.

Съдът, на основание чл. 372, ал. 4 от НПК, след като установи, че направените по-горе самопризнания от подсъдимия се подкрепят от събраните в ДП доказателства

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВИ, че при постановяване на присъдата ще ползва така направените самопризнания на подсъдимия без да се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Страните по отделно: Нямаме искания по доказателствата.

На основание чл. 283 от НПК, съдът счита, че следва да се прочетат и приемат събраните в ДП доказателствата, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** всички доказателства, събрани в 2 тома, по ДП № 310 ЗМ-207/2020 г. по описа на РУ МВР - Панагюрище.

На основание чл. 284 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на страните фотоалбум и диск от тел. 112, и ги **ПРИЕМА** като доказателства по делото.

Страните по отделно: Да се приключи съдебното следствие.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна. Извършени са всички необходими следствени действия за обективното, всестранно и пълно изясняване на делото, поради което и на основание чл. 286 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключено.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Прокурор П.: Ув. г-жо Председател, ув. Съдебни заседатели, поддържам обвинението против подсъдимия И. Я. за престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „в“ във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК. Както стана ясно подсъдимият призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, той се съгласи да не се събират допълнителни доказателства и аз затова

само накратко ще припомним фактическата обстановка.

Установено е категорично, че на 08.10.2020 г. подсъдимият е управлявал товарната композиция, приближавал е кръстовище от Панагюрище към с. Баня. Пътната обстановка е била усложнена, тъй като е валило дъжд, асфалтовата настилка е била мокра и хлъзгава. Подсъдимият, управлявайки товарната композиция, приближавал кръстовище, малко преди това бил поставен пътен знак Б26, което означавало, че скоростта на движение не трябва да се превишава 60 км/ч. В същото време той се е движил с по-голяма скорост – над 80 км/ч. Приближавал кръстовище, на което кръстовище бил спрял управлявания от В. З. лек автомобил. Пострадалият е следвало да изчака преминаването на товарния автомобил. В случая се намираме в една деликатна хипотеза по смисъла и на ЗДвП, защото в такива случаи е предоставена изцяло на вниманието на действията, за пострадалия говорейки, да прецени в този момент, дали трябва да предприеме движение със своя автомобил, или да изчака, докато премине автомобила с предимство, който е бил на подсъдимия. Така или иначе той е тръгнал в един по-предишен момент. Подсъдимият е забелязал това нещо, но с оглед по-високата скорост, автомобилът е попадал вече в опасната зона, подсъдимият е предприел маневра отклоняване наляво, с оглед да не се блъсне в лекия автомобил, но така или иначе конфликтът е бил неизбежен. Товарната композиция удря лекия автомобил. След кратко време на мястото преминават свидетелите Христов и Т., които уведомяват по телефона бърза помощ. Медицинският екип на място само констатира смъртта на З..

Приложена е по делото СМЕ, която посочва причините за смъртта на З.. Няма да посочвам всички травми, които е получил преди смъртта си.

Изследвано е съдържанието на алкохол и наркотични вещества в кръвта и на водача, и на пострадалия. Липсват такива и при дамата водачи.

Назначена е САвТЕ, която определя техническото състояние на товарната композиция, като не е установена причинно-следствена връзка между техническото състояние на товарната композиция и настъпилото ПТП. Експертът категорично е посочил, че при движение със скорост 60 км/ч подсъдимият е можел, употребявайки спирачки, да предотврати произшествието. Така или иначе установява се категорично, че подсъдимият е нарушил определени изисквания по ЗДвП – в случая чл. 21, ал. 2 във вр. с ал.

1 и чл. 47, ал. 3 от Правилника за приложение на ЗДвП. Управлявал е товарната композиция при една влошена пътна обстановка, с превишена скорост, с над 10-15 км от посоченото на знака. Забелязал е лекия автомобил на 3. на около 70 метра пред себе си, но оглед скоростта, не е могъл да избегне ПТП.

Пострадалият 3., който е бил без предимство и на комуто е била предоставена възможност, в случая хипотетично от закона, да прецени, дали приближаващият товарен автомобил, който е с предимство, дали да бъде изчакан или има гарантирана възможност да потегли със своя лек автомобил. Той не е съобразил това си поведение и той също е нарушил правилата за движение по пътищата – в случая чл. 47 и чл. 45 от Правилника за движение и по-конкретно Пътен знак „Б1“ – „Пропусни движещите се по пътя с предимство“.

С оглед резултата от произшествието, неговата отговорност в случая не може да бъде представена в съдебна зала, защото той е починал.

С една дума и двамата имат вина за това ПТП. При друго телесно увреждане в съдебната зала щеше да бъде и самия пострадал.

Когато се оттегли съдебният състав за определяне размера на наказанието, с оглед накратко изложената фактическа обстановка, при определяне размера на наказанието предлагам на съда да се съобрази с необремененото съдебно минало на подсъдимия, с неговите добри характеристични данни, семейното му положение, работи и продължава да работи – в този случай предлагам това наказание да се определи при превес на смекчаващи вината обстоятелства. Предвид и разпоредбата на чл. 58а, ал. 1, след като определите този размер на наказанието, следва да го намалите с 1/3, предвид и моето предложение за превес на смекчаващи вината обстоятелства.

По отношение на веществените доказателства, Прокуратурата се е произнесла и съответните автомобили са върнати на собственика.

Относно лишаването от правоуправление ще следва на основание чл. 343-г от НК във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, подсъдимият да бъде лишен от правото да управлява МПС, като се съобразите с размера на наложеното му наказание.

Адв. Г.: Ув. г-жо Председател, ув. Съд.зас., аз няма какво да добавя.

Държавното обвинение изчерпателно определи рамките на производството. Поддържам казаното от Прокуратурата.

Адв. К.: Ув. Г-жо Председател, ув. Съд.зас., аз също съм на становището, че настоящият процес не поставя пред Вас никакви проблеми, нито от практическо, нито от правно естество, както с оглед на събраните доказателства в ДП, така и със становището на моя подзащитен да признае вината още на ДП, а в дн.с.з. да изрази становище делото да се разгледа по съкратената процедура.

Обвинението е доказано по безспорен и несъмнен начин. Няма да преповтарям фактическата обстановка, а и с оглед на процедурата, аз ще моля да я възприемете такава, каквата е в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Единственото обстоятелство към което ще насоча Вашето внимание, това е индивидуализация на наказанията, които ще бъдат наложени на моя подзащитен.

Съзнавам за тежкия резултат и един човек си е отишъл без време, но, за да настъпи този вредоносен резултат, това е станало и не без участието на самия пострадад.

Още в първия момент аз сравних този процес с делото Лютви Местан, което доби голяма известност, при което първоначално беше предаден на съд само Лютви Местан, а по-късно беше предаден и бащата на детето. Такава ситуация, такава конфигурация на взаимни нарушения на правилата за движение, се намират в настоящия процес, както моят подзащитен, така и пострадалият.

Вярно е, че има едно правило, че за починал човек се говори или добро, или нищо, но тука сме в наказателен процес и трябва да кажем някои неща.

Действително моят подзащитен е нарушил визираните разпоредби от ЗДВП и тези разпоредби се намират в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, но от събраните доказателства и преди всичко от показанията на св. Златина Н.а, която се е намирала в колата на пострадалия и е пътувала с него, се установява по безспорен начин и допуснатите нарушения от страна на пострадалия.

Аз ще моля Вие да отчетете нейните показания, намиращи се на стр. 79 на гърба относно механизма на настъпване на това ПТП.

Да, вярно е, че, ако моят подзащитен караше с допустимата за този пътен участък скорост от 60 км/ч, злополуката не би настъпила, но е вярно и друго, че, ако самият пострадал не беше навлязъл в платното за движение, а след това при изтеглянето му да навлезе в другото платно пред приближаващия се на не голямо разстояние тежък товарен автомобил, то това произшествие не би настъпило и може би днес нямаше да сме тук. Затова считам, че изключително тежкото нарушение на правилата за движение, допуснати от самия пострадал, се намират в много по-значима причинна връзка.

Какво казва тази свидетелка: „...че са спрели, усетили, че той задейства спирачката, но колата отново се движеше напред“. Какво означава това? - Че спирачката не е натисната интензивно, за да се спре и да се изчака движещия се по път с предимство товарен автомобил.

По-нататък свидетелката заявява: „Спомням си момента, в който бяхме спрели и изведнъж автомобилът потегли, и видях от лявата ми страна приближава камион, и тъкмо да кажа на В., и удара се случи“.

Автомобилът на моя подзащитен е бил съвсем наблизко. Необяснимо, защо пострадалият е съвестен шофьор и никой не го оспорва, е предприел това рязко навлизане пред идващия товарен автомобил. Това нарушение считам, като изключително по своя характер. То е много по-тежко, отколкото превишаване на една скорост при движение и затова, когато преценявате въпроса за индивидуализацията на наказанието, моля да отчетете наред с чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, признаване на вината от моя подзащитен още на ДП, като изключително смекчаващо вината обстоятелство съпричиняването от страна на пострадалия.

С оглед на това, аз ще Ви моля Вие да определите наказанието при изключителен превес на смекчаващи вината обстоятелства, както по отношение на лишаването от свобода, така и по отношение на лишаването от правоуправление, което да бъде в минимален срок, и след определянето на наказанието да извършите редукцията, съгласно разпоредбите на Глава 27-ма. Налице са основанията за прилагане на чл. 66 от НК. По тези съображения, аз ще Ви моля да постановите Вашия съд акт.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подс. И. Я.: Няма какво да добавя.

Свидетелката е казала точно, както беше.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. И. Я.: Каквото съда прецени.

Съдът счете делото за изяснено и се оттегли на съвещание за произнасяне на присъдата, която обяви на страните, като им разясни правото на жалба и протест и сроковете за това.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____